

[Alfred Jensen.]

liggende kompleks, vil blive let tilgængelig eller overskuelig læsning. Man kan vist rolig fastslå, at folkelæsning, endsige folkeforlystelse, bliver denne lovgivning ikke, men det kan forsåvidt også være det samme, eftersom det ikke er hovedsagen ved en skattelovgivning eller en skattereform.

Det afgørende er, om det her foreliggende betyder en ændring af byrdefordelingen på befolkningen. Det synes det ærede medlem hr. Hans Knudsen at mene — jeg har nu en anden opfattelse — og jeg vil tro, at de ønsker og interesser, som manden med den lille indkomst eller mellemindkomsten har, ikke falder sammen med de synspunkter, det ærede medlem gav udtryk for, for der sker jo ikke den ændring med hensyn til byrderne, som den menige mand har ønsket. Jeg overser ikke, at der i dette lovforslag foreslås visse lettelser i skattebyrden på små indkomster, først og fremmest naturligvis for gifte; men man kan heller ikke se bort fra, at der for enlige skatteydere og andre, der må henregnes til gruppen med almindelige indkomster, sker forhøjelser. Det, der her foreslås, byder derfor ikke på de lettelser, som den almindelige mand har ønsket.

Jeg har ved tidligere lejligheder givet udtryk for, at det, der efterhånden har udkrystalliseret sig som et ønske hos arbejderen, tjenestemanden og funktionæren, er at nå frem til en reform af skattelovgivningen, hvorved skatteydelsen for manden med den beskedne indkomst nedsættes således, at den ikke udgør mere i øre af hver fortjent krone end før den anden verdenskrig — men noget sådant sker ikke gennem det her foreslåede.

Nu ved jeg meget vel, hvad der siges om disse ønsker. De afvises altid med, at der kun er et forholdsvis ringe antal rige her i landet til at bære byrderne ved en sådan omlægning. De, der bl. a. kører frem med dette, har dog ikke undslået sig for at rejse land og rige rundt — det skete bl. a. forud for gennemførelsen af værneskatten — og forklare, at de rige skulle betale, og det vil sige, at der altså er mulighed for at lægge større byrder over på dem, der har de store indkomster. Det er da også kommet til udtryk i disse lovforslag, at det er muligt at tage mere i skat, end tilfældet er i

dag, hos den del af befolkningen, der har de større indkomster. Det vil altså sige, at det, der hidtil har været hævdet, at det var umuligt at gennemføre en ændret byrdefordeling, ikke er korrekt.

Det, der foreslås her, betyder vel nok, at visse oppebærere af store indkomster kommer til at betale noget mere, men noget katastrofalt kan der ikke være tale om for den del af befolkningen, der oppebærer så store indkomster. Der kan, når man tager retten til at fradrage betalt kommuneskat fra ved opgørelsen, ikke blive tale om en beskatning af den virkelige indkomst på over 60 pct. Det kan der ikke, og det vil sige, at så har man 40 pct. tilbage af indkomsten til at leve af. Jeg hørte med megen undren det ærede medlem hr. Poul Møllers udtalelser om den forfærdelig knugende byrde, der her blev lagt på personer med store indkomster. Jeg må sige, jeg også med interesse hørte på, hvorledes han talte enkers' og de faderløses sag, dem med de mellemste indkomster; der var snart ingen, han ikke søgte at forsvare overfor det, der her skete. Jeg undrede mig over, at man ikke fik besked på, hvem der skulle betale omkostningerne ved sådanne lettelser; al den stund det ærede medlem hverken i denne forbindelse eller tidligere talte om nedsættelse af udgifterne, for det er et af de punkter, vi også må se på. Vil man gennemføre lettelser, må man enten lade dem med de store indtægter betale omkostningerne, eller også må man sætte udgifterne ned. Problemet har været berørt af forskellige ordførere, men man er ikke kommet længere end dertil, at der kan spares lidt på administrationen; ellers kan man ikke bringe udgifterne ned. Så er det dristigt at stå her og tale om, at de store indtægtsoppebærere ikke skal betale mere, og at enkerne og de faderløse skal skånes.

Vi har den opfattelse, at det er muligt at sætte udgifterne ned. Jeg har så ofte peget på, at man kan skære militærundergifterne ned, og jeg forstod også, at man indenfor socialdemokratiet har tanker i den retning, idet jo det ærede medlem hr. Hans Knudsen talte om, at hvis man kan sætte forsvarsudgifterne ned, vil der blive penge tilovers, og dem kan man bruge til skattelettelser; men, sagde det ærede medlem, der vil være andre formål, som kræver store